

Verben auf -μι mit Präsensreduplikation

τίθημι setze, Präsensstamm *τιθη-*, *τιθε-*, Verbalstamm *θη-*, *θε-*
ἵημι sende, Präsensstamm *ἴη-*, *ἴε-*, Verbalstamm *ῆ-*, *ἔ-*

1. Präsens und Imperfekt des Aktivs

Stämme		<i>τιθη-</i> u. <i>τιθε-</i>	<i>ἴη-</i> u. <i>ἴε-</i>	<i>διδω-</i> u. <i>διδο-</i>	<i>ἴστη-</i> u. <i>ἴστα-</i>
Indik. Präs.	Sg. 1.	<i>τί-θη-μι</i>	<i>ἴ-η-μι</i>	<i>δί-δω-μι</i>	<i>ἴ-στη-μι</i>
	2.	<i>τί-θη-ς</i>	<i>ἴ-η-ς</i>	<i>δί-δω-ς</i>	<i>ἴ-στη-ς</i>
	3.	<i>τί-θη-σι(ν)</i>	<i>ἴ-η-σι(ν)</i>	<i>δί-δω-σι(ν)</i>	<i>ἴ-στη-σι(ν)</i>
	Pl. 1.	<i>τί-θε-μεν</i>	<i>ἴ-ε-μεν</i>	<i>δί-δο-μεν</i>	<i>ἴ-στα-μεν</i>
	2.	<i>τί-θε-τε</i>	<i>ἴ-ε-τε</i>	<i>δί-δο-τε</i>	<i>ἴ-στα-τε</i>
	3.	<i>τι-θέ-ασι(ν)</i>	<i>ἴ-ᾶσι(ν)</i>	<i>δι-δό-ασι(ν)</i>	<i>ἴ-σᾶσι(ν)</i>
Imperfekt	Sg. 1.	<i>ἔ-τι-θη-ν</i>	<i>ἴ-ει-ν</i>	<i>ἔ-δί-δου-ν</i>	<i>ἴ-στη-ν</i>
	2.	<i>ἔ-τι-θει-ς</i>	<i>ἴ-ει-ς</i>	<i>ἔ-δί-δου-ς</i>	<i>ἴ-στη-ς</i>
	3.	<i>ἔ-τι-θει</i>	<i>ἴ-ει</i>	<i>ἔ-δί-δου</i>	<i>ἴ-στη</i>
	Pl. 1.	<i>ἔ-τί-θε-μεν</i>	<i>ἴ-ε-μεν</i>	<i>ἔ-δί-δο-μεν</i>	<i>ἴ-στα-μεν</i>
	2.	<i>ἔ-τί-θε-τε</i>	<i>ἴ-ε-τε</i>	<i>ἔ-δί-δο-τε</i>	<i>ἴ-στα-τε</i>
	3.	<i>ἔ-τί-θε-σαν</i>	<i>ἴ-ε-σαν</i>	<i>ἔ-δί-δο-σαν</i>	<i>ἴ-στα-σαν</i>
Konjunktiv	Sg. 1.	<i>τι-θῶ</i>	<i>ἴ-ῶ</i>	<i>δι-δῶ</i>	<i>ἴ-σῶ</i>
	2.	<i>τι-θῆς</i>	<i>ἴ-ῆς</i>	<i>δι-δῶς</i>	<i>ἴ-σῆς</i>
	3.	<i>τι-θῆ</i>	<i>ἴ-ῆ</i>	<i>δι-δῶ</i>	<i>ἴ-σῆ</i>
	Pl. 1.	<i>τι-θῶ-μεν</i>	<i>ἴ-ῶ-μεν</i>	<i>δι-δῶ-μεν</i>	<i>ἴ-σῶ-μεν</i>
	2.	<i>τι-θῆ-τε</i>	<i>ἴ-ῆ-τε</i>	<i>δι-δῶ-τε</i>	<i>ἴ-σῆ-τε</i>
	3.	<i>τι-θῶσι(ν)</i>	<i>ἴ-ῶσι(ν)</i>	<i>δι-δῶσι(ν)</i>	<i>ἴ-σῶσι(ν)</i>
Optativ	Sg. 1.	<i>τι-θείη-ν</i>	<i>ἴ-εῖη-ν</i>	<i>δι-δοίη-ν</i>	<i>ἴ-σταίη-ν</i>
	2.	<i>τι-θείη-ς</i>	<i>ἴ-εῖη-ς</i>	<i>δι-δοίη-ς</i>	<i>ἴ-σταίη-ς</i>
	3.	<i>τι-θείη</i>	<i>ἴ-εῖη</i>	<i>δι-δοίη</i>	<i>ἴ-σταίη</i>
	Pl. 1.	<i>τι-θεῖ-μεν -θείημεν</i>	<i>ἴ-εῖ-μεν -εῖημεν</i>	<i>δι-δοῖ-μεν -δοίημεν</i>	<i>ἴ-σταῖ-μεν -σταίημεν</i>
	2.	<i>τι-θεῖ-τε -θείητε</i>	<i>ἴ-εῖ-τε -εῖητε</i>	<i>δι-δοῖ-τε -δοίητε</i>	<i>ἴ-σταῖ-τε -σταίητε</i>
	3.	<i>τι-θεῖ-εν -θείησαν</i>	<i>ἴ-εῖ-εν -εῖησαν</i>	<i>δι-δοῖ-εν -δοίησαν</i>	<i>ἴ-σταῖ-εν -σταίησαν</i>
Imperat.	Sg. 2.	<i>τί-θει</i>	<i>ἴ-ει</i>	<i>δί-δου</i>	<i>ἴ-στη</i>
	3.	<i>τι-θέ-τω</i>	<i>ἴ-έ-τω</i>	<i>δι-δό-τω</i>	<i>ἴ-στά-τω</i>
	Pl. 2.	<i>τί-θε-τε</i>	<i>ἴ-ε-τε</i>	<i>δί-δο-τε</i>	<i>ἴ-στα-τε</i>
	3.	<i>τι-θέ-ντων</i>	<i>ἴ-έ-ντων</i>	<i>δι-δό-ντων</i>	<i>ἴ-στά-ντων</i>
Infin.	<i>τι-θέ-ναι</i>	<i>ἴ-έ-ναι</i>	<i>δι-δό-ναι</i>	<i>ἴ-στά-ναι</i>	
Partizip		<i>τι-θείς, -θέντος</i>	<i>ἴ-εῖς, -έντος</i>	<i>δι-δούς, -δόντος</i>	<i>ἴ-στάς, -στάντος</i>
		<i>τι-θείσα, -θείσης</i>	<i>ἴ-εῖσα, -εῖσης</i>	<i>δι-δοῦσα, -δούσης</i>	<i>ἴ-στάσα, -στάσης</i>
		<i>τι-θέν, -θέντος</i>	<i>ἴ-έν, -έντος</i>	<i>δι-δόν, -δόντος</i>	<i>ἴ-σᾶν, -σᾶντος</i>

Ann. 1. Seltener Nebenformen sind: Sing. Ind. Präs. *τιθείς, τιθεῖ* — *ἴεις, ἴει* u. Plur. Ind. Aor.

Paradigma der vier Verben

δίδωμι gebe, Präsensstamm *διδω-*, *διδο-*, Verbalstamm *δω-*, *δο-*
ἵστημι stelle, Präsensstamm *ἴστη-*, *ἴστα-*, Verbalstamm *στη-*, *στα-*

2. Starker Aorist des Aktivs

St.	<i>θη-</i> u. <i>θε-</i>	<i>ῆ-</i> u. <i>ἔ-</i>	<i>δω-</i> u. <i>δο-</i>	<i>στη-</i> u. <i>στα-</i>
				intransitiver Wurzelaorist (wie <i>ἔβην</i> § 110), zum direkten Medium <i>ἵσταμαι</i> (vgl. § 130, 3) gehörig:
Indikativ	<i>ἔ-θη-κα</i> <i>ἔ-θη-κα-ς</i> <i>ἔ-θη-κε(ν)</i> <i>ἔ-θε-μεν</i> <i>ἔ-θε-τε</i> <i>ἔ-θε-σαν</i>	<i>ῆ-κα</i> <i>ῆ-κα-ς</i> <i>ῆ-κε(ν)</i> <i>εἶ-μεν (< ε-έ-μεν)</i> <i>εἶ-τε</i> <i>εἶ-σαν</i>	<i>ἔ-δω-κα</i> <i>ἔ-δω-κα-ς</i> <i>ἔ-δω-κε(ν)</i> <i>ἔ-δο-μεν</i> <i>ἔ-δο-τε</i> <i>ἔ-δο-σαν</i>	<i>ἔ-στη-ν</i> stellte mich <i>ἔ-στη-ς</i> <i>ἔ-στη</i> <i>ἔ-στη-μεν</i> <i>ἔ-στη-τε</i> <i>ἔ-στη-σαν</i>
Konjunktiv	<i>θῶ</i> <i>θῆς</i> <i>θῆ</i> <i>θῶ-μεν</i> <i>θῆ-τε</i> <i>θῶσι(ν)</i>	<i>ῶ</i> <i>ῆς</i> <i>ῆ</i> <i>ῶ-μεν</i> <i>ῆ-τε</i> <i>ῶσι(ν)</i>	<i>δῶ</i> <i>δῶς</i> <i>δῶ</i> <i>δῶ-μεν</i> <i>δῶ-τε</i> <i>δῶσι(ν)</i>	<i>σῶ</i> <i>σῆς</i> <i>σῆ</i> <i>σῶ-μεν</i> <i>σῆ-τε</i> <i>σῶσι(ν)</i>
Optativ	<i>θείη-ν</i> <i>θείη-ς</i> <i>θείη</i> <i>θεῖ-μεν</i> <i>θείη-μεν</i> <i>θεῖ-τε</i> <i>θείη-τε</i> <i>θεῖ-εν</i> <i>θείη-σαν</i>	<i>εῖη-ν</i> <i>εῖη-ς</i> <i>εῖη</i> <i>εἶ-μεν</i> <i>εῖη-μεν</i> <i>εἶ-τε</i> <i>εῖη-τε</i> <i>εἶ-εν</i> <i>εῖη-σαν</i>	<i>δοίη-ν</i> <i>δοίη-ς</i> <i>δοίη</i> <i>δοῖ-μεν</i> <i>δοίη-μεν</i> <i>δοῖ-τε</i> <i>δοίη-τε</i> <i>δοῖ-εν</i> <i>δοίη-σαν</i>	<i>σταίη-ν</i> <i>σταίη-ς</i> <i>σταίη</i> <i>σταῖ-μεν</i> <i>σταίη-μεν</i> <i>σταῖ-τε</i> <i>σταίη-τε</i> <i>σταῖ-εν</i> <i>σταίη-σαν</i>
Imperat.	<i>θέ-ς</i> <i>θέ-τω</i> <i>θέ-τε</i> <i>θέ-ντων</i>	<i>ἔ-ς</i> <i>ἔ-τω</i> <i>ἔ-τε</i> <i>ἔ-ντων</i>	<i>δό-ς</i> <i>δό-τω</i> <i>δό-τε</i> <i>δό-ντων</i>	<i>σῆ-θι</i> <i>σῆ-τω</i> <i>σῆ-τε</i> <i>σῆ-ντων</i>
Inf.	<i>θεῖ-ναι</i>	<i>εἶ-ναι</i>	<i>δοῦ-ναι</i>	<i>σῆ-ναι</i>
Partiz.	<i>θείς, θέντος</i> <i>θείσα, θείσης</i> <i>θέν, θέντος</i>	<i>εῖς, ἔντος</i> <i>εῖσα, εῖσης</i> <i>έν, ἔντος</i>	<i>δούς, δόντος</i> <i>δοῦσα, δούσης</i> <i>δόν, δόντος</i>	<i>στάς, στάντος</i> <i>στάσα, στάσης</i> <i>σᾶν, σᾶντος</i>

Akt. (u. Med.) mit *-κα*: *ἔθηκαν, ἐδώκαμεν* (sogar *ἤκαντο* für *εἰντο*).

